Адам Міцкевич

Залицяння

Перекладач: Микола Бажан

Джерело: З книги: Микола Бажан. Твори у чотирьох томах. Том III. Переклади. К.:Дніпро, 1975

Доки оспівував доченьку любу,-
Слухає мама, а дядько читає.
Тільки зітхнув про привабливість шлюбу,-
Слухаю я, вся родина питає.

Мама про села й про душі бурмоче,
Дядько — про грошики, ранги, доходи,
А покоївка в прислужника хоче
Звідать, чи мав я любовні пригоди.

Дядечку, мамо,— одну маю душу
І на Парнасі — мої володіння;
Гроші пером заробляти я мушу,
Ранги — майбутнє надасть покоління!..

Чи я любив? Це питать не до діла!
Вмію любити? Ладен доказати:
Кинь служника, покоївочко мила,
Стукни вночі до моєї кімнати.

1825